

Gizarte aktibatua

Mikel Irizar
EUSKALEGILE
@mirizarintxaus

Duela aste batzuk, pentsiodunak gai izan ziren hiriburuetakoa kaleak betetzeko. Aldarri argia eta zentzuzkoa landu dute, eta horren inguruan ari dira biltzen, gero eta gehiago, gero eta trinkoago. 70eko hamarkadan demokraziaren alde mugitzera ohitu ziren belaunaldiak berriro mugitzen hasi dira, eta ez dira geratuko.

Egun gutxi lehenago, emakumeen txanda izan zen. Indar erakustaldi handia egin zuten; militan-tziaren esparrua gaindituta, emakumeen aldarria gizarte osora zabaldu den seinale. Emaizta ikusita, klase politikoa lotsagorritu egin zen hasieran eta moretuz doa ondoren. Hau ere ez da berehalakoan apalduko.

Bi dinamika indartsu hauek, gainera, elkarri begira jarri dira, interes komunak bila. Eta interes komunak ez dira aurkitzen zailak. Oraindik pentsiodun ez dena izango da noizbait, eta belaunaldi arteko elkartasuna azalpen handirik gabe ulertzen da. Bestalde, pentsiodunen artean emakumezkoak dira kaltetuenak, gehien irabazteko dutenak. Aliantza naturala da, eta indar oso handia har lezake.

Gehiago ere bai. Gure Esku Dago dinamika orain arte metatutako gizarte atxikimendua erakunde publikoetara bideratzekotan da, hauetan eragiteko. Ekainerako giza-kate erraldoia iragarri du, Donostian abiatu eta Bilbon zehar Gasteizko Legebiltzarreraino; bertan herri ordezkari

emango zaie Herritarron Ituna izeneko arrazoi bilduma erabakitze eskubidearen alde. Ehun mila lagunetik gora lotuko dira berrehun kilometroko tartea betetzeko.

Eta udagoien hondarretan gauzatuko da Euskaraldiaren lehen olatua. Euskaraldia da hizkuntza ohiturak aldatzeko dinamika, hizkuntza berdintasunera bidean. Gizartea astindu nahi du euskal hiztunaren egoera hobetzeko helburuarekin, erdal hiztunari ulertzeko eskatuta. Eta orain artekoak argi erakusten du hau ere birala dela, zabalkunde azkarra eta handia ari dela izaten.

Dinamika horiek guztiek badute oinarri komun bat: denek bilatzen dute gizartearen aktibazioa eskubide oinarritzkoen alde, jabeakuntza prozesuak dira erabakimena eta eragin-indarra gizarteari itzultzeko norabidean. Oso posible da hiritar bera bi dinamiketan, hirutan edo lauretan jardutea, guztiz koherentea litzateke hori.

Bada, etorriko balitz halako bateratasun bat mugimendu guztion artean, gizarte tsunami bat gertatuko litzateke hurrengo hilabeteotan, gure egitura instituzional eta politikoa astindu ditzakeena. Katalunian gertatu denaren antzera, han independentziaren alde eta hemen eduki anitzagoekin. Han eta hemen, gizarte aktibatua eskubide oinarritzko eta unibertsalen alde.

Eta 2019a hauteskunde urtea da... ■

Titulitisa

Leire Narbaiza
Arizmendi
IRAKASLEA
@txargain

Inguruan opositore mordoak daukat, oposizioetan (ez oposaketetan, mesedez!) izena emanda dutenak. Euretako asko ikastarorik ikastaro dabilta, dezimatxo batzuk emango dien titulutxoaren bila, curriculum gizentze aldera. Eta horrela dihardute azterketa etengabeen: IT txartelak, ontzi-patroi titulua, lehen laguntzetako ikastaroa, jaki-manipulatzailer karneta... Helburua beti papera, jakitea ez hainbeste.

Hainbat ere, gehiengo ez esateagatik, horregatik datoz euskaltegiara, hizkuntza eskakizun bila; azterketa egitera, alegia. Euskara beharrean, tituluen hizki-zenbaki zopa baino ez dute nahi.

Badakit, oraintxe “nire eskuetatik” pasatu diren ikasleetakoa batzuek profila lortuko dutena, baina euskaraz ez dutena inoiz jardungo. Triste eta penagarria. Jakin, agian bai; egin, inoiz ez.

Hori da gure panorama: agiriak baino ez du inporta. Papera edukitzea, alajaina. Gai garen airtortutakoa erabiltzeko, bost axola, beraz.

Mataza bereko haria da Madrilgo presidentearen ustezko masterrarena. Ziurtagiri hutsen balio hanpatua nabarmentzeaz gain, erakutsi du eraikitako sistema azaluts eta hankamotza dela. Jakintzak ez, tituluak du pisua. Horregatik, iruzurra baino kezagarriagoa da *titulitis* zikina! ■